

Asia: VN/5137/2022-OM-229

Ehdotus uudeksi valmiuslaiksi; työryhmän mietintö

1 luku. Yleiset säännökset

1 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Oikeusministeriö on pyytänyt 17.12.2025 päiväämällään kirjeellä lausuntoa aiheesta ”Ehdotus uudeksi valmiuslaiksi, työryhmän mietintö”. Elinvoimakeskukset kiittävät lausuntomahdollisuudesta ja antavat asiassa yhteisen lausunnon. Elinvoimakeskukset keskittyvät lausunnossa pääosin niihin ehdotuksen kohtiin, jotka koskevat elinvoimakeskusten tehtäväkenttää.

Valmiuslaki on keskeinen sääntelykokonaisuus elinvoimakeskuksen valmiustehtävistä vakavissa pitkäkestoisissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Esimerkiksi muuttuneen toimintaympäristön vuoksi lainsäädännön ajantasaistaminen myös valmiuslain osalta on erittäin tarpeellinen.

2 luku. Varautumisvelvollisuus

Yleisen varautumisvelvollisuuden organisatorista soveltamisalaa (6 §:n 1 mom.) koskevat huomiot:

-

Yleisen varautumisvelvollisuuden aineellista sisältöä (6-8 §) koskevat huomiot:

Lain 7 §:ssä säädettäisiin riskien arvioinnista ja hallinnasta. Varautumisvelvollinen on velvoitettu seuraamaan säännöllisesti toimintaympäristössä tapahtuvia muutoksia sekä huolehtimaan riskiarvioiden ajantasaisuudesta. Toimintaan kohdistuvien riskien jatkuvan arvioinnin voidaan katsoa muodostavan osan varautumisen peruselementeistä, joten riskien arvioinnin nostaminen lain tasolle on perusteltua.

Lain 8 §:ssä säädettäisiin valmiussuunnitelmasta ja muusta varautumisen suunnittelusta. On hyvä, että valmiussuunnitelmaan ja valmiussuunnitteluun sisällytettävistä asioista säädetään tarkemmin ja yksityiskohtaisemmin kuin nyt voimassa olevassa valmiuslaissa. Näin ollen esimerkiksi valmiussuunnitelmille asetetaan vähimmäisvaatimukset ja ne tukisivat myös suunnitelmien yhteismitallisuutta.

Muut 2 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

3. luku Poikkeusoloista ja lisätoimivaltuuksien käyttöönotosta päättäminen

Poikkeusolojen edellytyksiä (11 §, vrt. nyk. poikkeusolojen määritelmä) koskevat huomiot:

-

Poikkeusolojen alkamista ja päättymistä koskevaa päätöksentekoa (12 ja 21 §) koskevat huomiot:

-

Lisätoimivaltuuksien käyttöönottomennettelyä (13-20 §) koskevat huomiot:

-

Valtioneuvoston erityisiä seurantavelvollisuuksia (22 ja 23 §) koskevat huomiot:

-

4 luku. Poikkeusolojen hallinnan ohjaus ja hallinnon erityisjärjestelyt

4 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 28 §:n 2 momentissa säädettäisiin valtioneuvostolle ja ministeriölle hallinnonalallaan toimivalta määrätä ehdotetun lain tarkoituksen toteuttamiseksi tärkeä asia tai tehtävä valtioneuvoston alaiselle viranomaiselle. Säännöksen nojalla voitaisiin osoittaa asia tai tehtävä, joka koskee useamman kuin yhden viranomaisen toimialaa, määrätyn viranomaisen johdolla hoidettavaksi. Määräyksen antaminen edellyttäisi, että on olemassa todetut poikkeusolot.

Elinvoimakeskuksia on kymmenen ja ne ovat hallinnollisesti erillisiä virastoja. Eräiden tehtävien osalta tehtäviä on kuitenkin keskitetty valtioneuvoston asetuksella tietyille elinvoimakeskusten suuralueille tai jopa valtakunnallisesti. Ehdotetun säännöksen perusteluissa olisi hyvä tuoda esiin se, mikä on valtioneuvoston asetuksella keskitettyjen tehtäväjakojen ja poikkeusolojen voimassa ollessa annettavien säännöksessä tarkoitettujen määräysten suhde. Lisäksi tarkoituksenmukaista tehtävien toimeenpanoon varautumiseksi ja valmistautumiseksi voisi olla, että ohjaavat tahot yhdessä elinvoimakeskusten kanssa suunnittelevat, mitä tehtäviä olisi tarve päätöksellä keskittää ehdotetun säännöksen mukaisesti ja mille nimetyille elinvoimakeskukselle keskittäminen poikkeusoloissa tapahtuisi.

5 luku. Lisätoimivaltuuksien käyttöperiaatteet ja soveltamista koskevat yleiset säännökset

5 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

6 luku. Hallinnon järjestäminen ja valtion taloudenhoito

6 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

7 luku. Työvoiman saatavuuden turvaaminen

7 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 41 §:ssä säädettäisiin palvelussuhteen ehdoista poikkeamisesta. Pykälän 2 momentin 17 kohdassa jää epäselväksi, mitä tarkalleen ottaen tarkoitetaan maininnalla ” muussa yhtiössä, jos se on välttämätöntä tämän lain toimivaltuuksien täytäntöönpanosta johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi”. Tästä luultavasti säädettäisiin tarkemmin asetustasolla.

8 luku. Työvelvollisuus

8 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

9 luku. Sotilaallisen puolustusvalmiuden turvaaminen

9 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

10 luku. Liikkumisen ja oleskelun rajoittaminen sekä väestön siirtäminen

10 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 66 §:ssä säädettäisiin tieliikenteen rajoittamisesta välttämättömien kuljetusten turvaamiseksi ja sen nojalla annettaisiin lisätoimivaltuuksia Väylävirastolle. Ehdotuksessa jää epäselväksi, voiko Väylävirasto delegoida tämän pykälän mukaista toimivaltaa alueellista tienpitoa hoitaville elinvoimakeskuksille, joilla on normaalioloissa toimivaltaa sulkea maantie hakemuksesta. Lisäksi on huomioitava, että 66 §:n toimivaltuus laajenisi koskemaan myös kuntien ja kaupunkien katuverkkoa sekä yksityisteitä. Tämä olisi normaaliolojen toimivaltuuksia huomattavasti laajempi kokonaisuus.

11 luku. Otto-oikeudet ja palvelujen suorittamisvelvollisuus

11 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 70 §:ssä säädettäisiin kuljetusten suorittamisvelvollisuudesta ja annettaisiin liikenne- ja viestintävirastolle toimivaltaa velvoittaa liikenteen palveluista annetussa laissa (320/2017) tarkoitetun kuljetuspalvelun tarjoajan suorittamaan poikkeusoloissa niiden hallinnan kannalta välttämättömiä kuljetuksia. Nykyisessä voimassa olevassa valmiuslaissa lisätoimivaltaa on annettu liikenne- ja viestintäministeriölle ja elinvoimakeskuksille. Elinvoimakeskukset pitävät esitettyä muutosta perusteltuna mm. sen vuoksi, että entisten ELY-keskusten joukkoliikennetehtävät siirtyivät liikenne- ja viestintävirastolle 1.1.2026 alkaen.

Lisäksi lain 71–73 §:ssä säädettäisiin ajoneuvoja koskevista viranomaisten otto-oikeuksista. Perusteluissa mainitaan, että Huoltovarmuuskeskus ylläpitää yhteistyössä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (jäljempänä ELY-keskus), nykyään elinvoimakeskus, kanssa tietojärjestelmää elinkeinoelämän huoltovarmuuskriittisiin kuljetuksiin varatuista ajoneuvoista ja aluksista. Ajoneuvo- ja alusrekisteriä ylläpitävä liikenne- ja viestintävirasto avustaa käytännössä myös tässä tarkoituksessa tarvittavien ajoneuvojen ja alusten löytämisessä rekistereitä hyödyntämällä. Lisäksi Puolustusvoimilla on oma tietojärjestelmänsä sen käyttöön varatuista ajoneuvoista. Eri tarpeisiin eri järjestelmissä varattujen ajoneuvojen tilannetta olisi tarpeen koordinoita valmiuslaissa mainittujen viranomaisten ja Huoltovarmuuskeskuksen kesken. Tärkeää olisi nimetä lain tasolla selkeä vastuutaho ylläpitämään ja kehittämään ajoneuvo- ja työkonevarausjärjestelmää.

12 luku. Väestön välttämättömän toimeentulon turvaaminen ja sosiaaliturvan muutokset

12 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

13 luku. Välttämättömien hyödykkeiden ja palvelujen saatavuuden turvaaminen

13 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 88 §:ssä säädettäisiin välttämättömien hyödykkeiden ja palveluiden saatavuuden turvaamisesta tietyille viranomaisille ja elinkeinon harjoittajille. Elinvoimakeskuksille annettaisiin toimivaltuus myöntää toimialueellaan pykälän 1 momentissa tarkoitetut ostoluvat. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin mihin toimintaan ostolupa voidaan myöntää, ostoluvan alaisista hyödykkeistä ja palveluista sekä säännöstelyn

käytännön toteuttamistavoista.

Elinvoimakeskukset kiinnittävät huomiota siihen, että säännöksessä tarkoitettu luvitustehtävä on elinvoimakeskusten normaaliolojen tehtävistä poikkeava. Koska työ- ja elinkeinoministeriö vastaisi säännöstelyn toimeenpanon yleisestä ohjauksesta, on tärkeää, että ostoluvituksen toimintamallia suunnitellaan riittävästi etukäteen yhdessä ministeriön ja elinvoimakeskusten kesken.

Lain 89 §:ssä säädettäisiin välttämättömän hyödyketuotannon turvaamisesta. Elinvoimakeskus valvoisi pykälässä tarkoitettujen kieltojen ja rajoitusten noudattamista eräiltä osin. Muita valvovia viranomaisia olisivat Ruokavirasto ja Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus. Elinvoimakeskuksen näkemyksen mukaan valvontaprosessien tulee olla mahdollisimman yhdenmukaiset eri viranomaisilla ja edellyttää prosessien ennakollista suunnittelua yhdenmukaisin periaattein etukäteen.

Lain 94 §:ssä säädettäisiin puun, puutavaran ja turpeen luovuttamisvelvollisuudesta. Pykälässä säädettäisiin velvollisuudesta luovuttaa puuta, puutavaraa tai turvetta elinvoimakeskuksen nimeämälle taholle. Elinvoimakeskus voi maan energiahuollon, välttämättömän rakentamisen tai välttämättömyyshyödykkeiden tuotannon turvaamiseksi 11 §:n 1 momentin 1–3 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa poikkeusoloissa päätöksellään velvoittaa puun, puutavaran tai turpeen omistajan, kiinteistön omistajan tai haltijan taikka puun hakkuu- tai turpeen otto-oikeuden haltijan luovuttamaan tietyltä kiinteistöltä tai sijainnista puuta, puutavaraa tai turvetta elinvoimakeskuksen nimeämälle taholle. Lisäksi elinvoimakeskus valvoisi 1 momentissa säädettyjen velvoitteiden noudattamista.

Vastaavan suuntainen puuhuoltoa ja turpeen saatavuutta koskeva pykälä on nykyisessäkin valmiuslaissa. Esityksen mukaan elinvoimakeskuksesta ei enää tulisi puun tai turpeen omistajaa eli kyse ei olisi enää viranomaisen otto-oikeudesta vaan puun, puutavaran ja turpeen luovuttamisesta tiettyyn tarkoitukseen osoitettuun yksityiseen käyttöön. Tältä osin elinvoimakeskukset pitävät uuden lain sisältämää kirjausta huomattavasti realistisempana toteuttamistapana nykytilanteeseen verrattuna. Käytännössä kyse voisi olla esimerkiksi puun, puutavaran tai turpeen ohjaamisesta poikkeusoloissa välttämättömään energiantuotantoon tai välttämättömän hyödyketuotannon raaka-aineeksi.

14 luku. Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä koulutuksen turvaaminen

14 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

15 luku. Asumisen järjestäminen

15 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

16 luku. Rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusmarkkinoiden turvaaminen

16 luvun (pl. 110 §) säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

110 §:n 1 momentin 1 kohtaa (vientikielto) koskevat huomiot:

-

110 §:n 1 momentin 2 kohtaa (tuontikielto) koskevat huomiot:

-

110 §:n 1 momentin 3 kohtaa (tiettyjen taloudellisten toimien kieltä) koskevat huomiot:

-

110 §:n 1 momentin 4 kohtaa (kotiuttamisvelvollisuus) koskevat huomiot:

-

110 §:n 2-5 momenttia koskevat huomiot:

-

17 luku. Energia-, vesi- ja jätehuollon turvaaminen

17 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 124 §:ssä säädettäisiin polttoaineiden saannin varmistamisesta tietyille viranomaisille tai tiettyyn toimintaan. Huoltovarmuuskeskus myöntäisi tarvittaessa todistuksen osto-oikeudesta ja myöntäisi edellä mainitun ostoluvan. Elinvoimakeskus sen sijaan myöntäisi ehdotuksen mukaan ostoluvan maa-, kala-, ja metsätalouden osalta.

Osto-oikeus on toteuttamistavaltaan ostolupaa kevyempi menettelytapa. Tästä syystä elinvoimakeskukset esittävät harkittavaksi, että myös maa-, kala- ja metsätalouden osalta voitaisiin säätää osto-oikeuden myöntämisestä luvan sijasta. Erityisesti ostolupaprosessin toimeenpano edellyttäisi toimivia sähköisiä järjestelmiä ja prosessin kytkemistä maksukorteille.

Lain 124 §:n perusteluteksteissä todetaan, että Huoltovarmuuskeskus myöntäisi tarvittaessa ostoluvat, jos ostolupamekanismia sovellettaisiin. Ostoluvan myöntämisen edellytykset seuraisivat edellä mainitusta soveltamisasetuksesta. Koska polttoaineen säännöstelystä ei säädettäisi enää erikseen alkutuotannon osalta, elinvoimakeskus myöntäisi puolestaan ostoluvan maa-, kala- ja metsätalouden osalta. Hieman epäselväksi jää, tulisivatko 124 §:n perustelutekstissä mainitut ostoluvan myöntämisen perusteet soveltamisasetuksesta sovellettavaksi myös alkutuotannon osalta. Prosessien yhdenmukaisuuden kannalta olisi eduksi, jos koko osto-oikeus ja ostolupaprosessi voitaisiin osoittaa yhdelle toimijalle.

125 §:ssä säädettäisiin polttoaineiden muusta säännöstelystä. Elinvoimakeskus voi myöntää poikkeuksen pykälän 1 momentin mukaisesta myynninrajoituksesta, jos se on välttämätöntä lakisääteisen veloitteen täyttämiseksi, yhteiskunnan toimivuuden kannalta välttämättömien tehtävien suorittamiseksi tai muun näihin rinnastuvan syyn vuoksi. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin syistä, joiden vuoksi poikkeus voidaan myöntää ja poikkeuksen laajuuden laskentaperusteista. Elinvoimakeskus vastaisi myös koko 125 §:ssä tarkoitetun säännöstelyn täytäntöönpanosta ja sen nojalla annettujen veloitteiden noudattamisen valvonnasta. Lakipykälästä ja perusteluteksteistä ei elinvoimakeskusten mielestä käy nyt riittävästi ilmi, mitä ja minkälaisia toimia säännöstelyn täytäntöönpanolla konkreettisesti tarkoitetaan.

Lain 126 §:ssä säädettäisiin energian kaupankäynnistä ja hintasääntelystä. Energiavirasto valvoisi 1 momentissa tarkoitetun veloitteen noudattamista sähkö-, kaasu- ja kaukolämpömarkkinoilla. Muilla

markkinoilla valvonnasta vastaisi elinvoimakeskus. Ilmeisesti muilla markkinoilla tarkoitetaan tässä yhteydessä pääosin polttoainemarkkinaa.

18 luku. Välttämättömien viestintä- ja postipalveluiden turvaaminen

18 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

19 luku. Ruoantuotannon turvaaminen

19 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 139 §:ssä säädettäisiin maa- ja kalatalouden alkutuotannon säännöstelystä. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen myöntäisi pykälän 1 momentissa tarkoitetun maataloutta koskevan ostoluvan. Elinvoimakeskus myöntäisi 1 momentissa tarkoitetun kalatalouden alkutuotannon ostoluvan.

Elinvoimakeskukset pitävät esitettyä työnjakoa mahdollisena. Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset toimivat lähellä viljelijäkenttää ja tuntevat paikalliset olosuhteet. Kalatalouden ostolupaprosessit voidaan lähtökohtaisesti organisoida elinvoimakeskuksissa nykyisten kalatalousalueiden mukaisesti.

Elinvoimakeskus myös vastaisi säännöstelyn toimeenpanosta ja valvoisi sen noudattamista. Lain 139 §:n perustelutekstien perusteella jää osin epäselväksi, mitä elinvoimakeskuksen toimeenpanorooliin tarkalleen ottaen kuuluu. Tämä olisi hyvä tarkentaa epäselvyyksien välttämiseksi. Avoimeksi jää myös, mitä Ruokaviraston yhteensovittamistehtävä suhteessa elinvoimakeskuksiin tarkoittaa käytännössä.

Lain 140 §:ssä säädettäisiin metsätalouden säännöstelystä. Elinvoimakeskus myöntäisi pykälän 1 momentissa tarkoitetun metsätalouden ostoluvan ammattimaisesti puunkorjuuta, puutavaran lähikuljetusta tai metsänhoito- ja metsänparannustöitä harjoittavalle yritykselle poikkeusolojen hallinnan kannalta välttämättömään tuotantoon. Elinvoimakeskus myös vastaisi säännöstelyn toimeenpanosta ja valvoisi säännöstelyn noudattamista.

Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin ostoluvan alaisista hyödykkeistä, ostoluvan määrällisen kiintiön laskentaperusteista sekä siitä, mihin toimintaan ostolupa voidaan myöntää. Esityksessä jää epäselväksi, määritelläänkö ammattimaisesti puunkorjuuta, puutavaran lähikuljetusta tai metsänhoito- ja metsänparannustöitä harjoittavat yritykset tarkemmin valtioneuvoston asetuksella vai jääkö niiden määrittäminen yksin säännöstelyn toimeenpanosta vastaavan viranomaisen tehtäväksi.

20 luku. Välttämättömän rakentamisen turvaaminen

20 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

III osaa koskevat yleiset kysymykset

Toimivaltuusosan rakennetta ja toimivaltuuksien sääntelytapaa koskevat yleiset huomiot:

-

Mahdolliset muut koko toimivaltuusosaa koskevat huomiot:

-

21 luku. Lisätoimivaltuuksien täytäntöönpanoa koskevat yleiset säännökset

21 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Ehdotetussa 147 §:ssä säädettäisiin valvovan viranomaisen tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta. Säännöksen mukaan valvovalla viranomaisella olisi oikeus saada välttämättömiä tietoja valvonnan kohteelta. Elinvoimakeskukset kiinnittävät huomiota siihen, että vastaava oikeus saada tietoja salassapitosäännösten estämättä tulisi koskea myös muita tahoja, esimerkiksi muita viranomaisia ja julkista tehtävää hoitavaa tahoa.

22 luku. Lisätoimivaltuuksien täytäntöönpanoa koskevat erityiset säännökset

22 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

23 luku. Korvaukset

23 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

Lain 161 §:ssä määriteltäisiin lunastuskorvaus 94 §:n mukaisiin toimenpiteisiin. Toisin sanoen lain 94 §:ssä tarkoitetun puun, puutavaran tai turpeen omistajalla taikka hakkuu- tai otto-oikeuden haltijalla on oikeus saada puun, puutavaran tai turpeen luovutuksensaajalta täysi korvaus toimenpiteen vuoksi aiheutuvista taloudellisista menetyksistä. Elinvoimakeskus määrittää päätöksellään korvauksen määrän.

Ehdotuksen mukaan korvausten tasoa ja perusteita ei määriteltäisi asetustasolla vaan se jää yksin elinvoimakeskusten määritettäväksi. Lähtökohtana lienee, että korvauksen suuruus vastaisi mahdollisimman hyvin normaalia markkinahintaa. Tällöin on huomioitava, että markkinahinta ja siten maksettava korvaus voisi vaihdella alueittain.

24 luku ja rikoslain muuttamista koskeva lakiehdotus. Rangaistussäännökset

Valmiuslain 24 luvun ja rikoslain muuttamista koskevan lakiehdotuksen (2. lakiehdotus) säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

25 luku. Muutoksenhaku

25 luvun säännöksiä ja säännöskohtaisia perusteluja koskevat huomiot:

-

HE-luonnoksen yleisperustelut

Vaikutusten arviointia koskevat huomiot:

-

Säätämisyjärjestysperusteluja koskevat huomiot:

-

Muut HE-luonnoksen perusteluja koskevat huomiot:

-

Työryhmän mietintö

Uudistuksen tarpeellisuutta ja sen keskeisiä ratkaisuja koskevat yleiset kannanotot:

Valmiuslaki ehdotuksen mukaisesti säädettynä tuo merkittäviä lisätoimivaltuuksia ja tehtäviä elinvoimakeskuksille. Tehtävät ovat laajoja kokonaisturvallisuutta ja huoltovarmuutta turvaavia kokonaisuuksia, joten poikkeusolojen tehtävien suunnittelu ja toimeenpano edellyttävät riittävää resursointia. Toisaalta useassa elinvoimakeskuksia koskevassa asiakohdassa tehtävän toimeenpanoon kuuluvia tehtäviä ja toimintatapoja ei ole määritelty kovinkaan konkreettisesti. Jotta elinvoimakeskuksilla olisi riittävät toimintaedellytykset suunnitella tehtävien aitoa toimeenpanoa jo etukäteen, edellyttää se tehtävien toteutustavan ohjausta jo ennakollisesti. Poikkeusoloissa toimeenpanosta ja toteuttamisesta säädettäisiin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella, mutta jo etukäteen tulisi olla tiedossa riittävät suunnitteluperusteet. Toteuttamisen kannalta erityisen haasteelliseksi tilanne muodostuu niiden toimialojen ja tehtävien osalta, joissa elinvoimakeskuksille esitetään sekä lupaviranomaisen, valvontaviranomaisen, toimeenpanoviranomaisen että korvauspäätösviranomaisen rooleja.

Yleisenä periaatteena on edelleen se, että jokainen valtion viranomainen vastaa normaaliolojen mukaisista tehtävistään niin kauan kuin se vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa on mahdollista. Valmiuslain uudistuksessa ei kuitenkaan oteta lainkaan kantaa normaaliolojen säädösten ja asetusten lieventämiseen liittyviin kysymyksiin.

Kokonaisuutena ehdotus uudeksi valmiuslaiksi on kuitenkin nykyistä valmiuslakia huomattavasti toimivampi kokonaisuus.

Muut työryhmän mietintöä koskevat yleiset huomiot:

-

Rossi Tapani
Pohjois-Pohjanmaan ELY - Elinvoimakeskusten yhteinen lausunto.
Valmisteltu elinvoimakeskusten valmiuspäällikköverkostossa ja hyväksytty
ylijohtajien kokouksessa 26.2.2026.